

ساده ترین راه برای رسیدن به قرب الهی شهادت و اخلاص است

رئیس مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران اظهار داشت: افرادی فکر می کنند که عرفان تنها در طی الارض و سیر و سلوک است در حالی که عرفان همان رعایت حق الله و حق الناس است.

رئیس مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران اظهار داشت: افرادی فکر می کنند که عرفان تنها در طی الارض و سیر و سلوک است در حالی که عرفان همان رعایت حق الله و حق الناس است.

به گزارش خبرگزاری مهر، حجت الاسلام والمسلمین دکتر عبدالحسین خسروپناه، رئیس مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران در برنامه شب آسمانی شبکه قرآن و معارف سیما که شب گذشته بر روی رسانه ملی رفت، گفت: در عرفان دو مبحث عرفان عملی و عرفان نظری مطرح است که عرفان عملی در حقیقت مربوط به سیر و سلوک است و عرفان نظری تحقق نگرش توحیدی به عالم و آدم است که این نگرش در حقیقت همان جهان بینی الهی است در رابطه با این دو مبحث می توان گفت که در حقیقت عرفان عملی مانند جاده است و عرفان نظری مانند چراغ است.

وی با تأکید بر این موضوع که امام علی(ع) عرفانش عرفانی جامع نگر بود گفت: روزی امیرالمؤمنین(ع) مشغول کار کردن بر روی زمین بود و عرق از پیشانی مبارکش جاری شده بود که دنیا خود را به شکل زنی بسیار زیبا درآورد و در برابر حضرت ظاهر گشت و به امام علی(ع) گفت بامن ازدواج می کنی؟ امام فرمودند: تو کیستی؟ گفت انا الدنيا. امام علی(ع) پاسخ دادند من سال هاست که تو را سه طلاقه کرده ام، امام علی(ع) در حالی این را گفتند که مشغول تلاش و کار بودند یعنی اگر من تلاشی هم دارم در مسیر نور الهی آن را می بینم. عارف نگرشش عوض می شود اما از زن و فرزند و زندگی دست نمی کشد بلکه این نگرش عارف است که عوض می شود.

خسروپناه با معرفی کتاب مقالات محمد شجاعی افزود: درجه ای از معرفت الهی را هر انسانی حتی کسی که هیچ تحصیلی هم ندارد می تواند کسب کند مثلاً مرحوم رجبعلی خیاط و مرحوم دولابی از جمله کسانی بودند که هیچ تحصیل خاصی هم نداشتند اما به درجاتی عرفانی رسیده بودند، البته اگر کسی فلسفه بخواند و عرفان نظری کلاسیک بخواند ممکن است بتواند نگرشی عمیق تر بیابد اما از طرفی کسانی هم هستند که استاد عرفان هم هستند اما به درجه ای نرسیده است بنابراین تحصیلات معیاری نیست. من در یکی از روستاها خدمت عارفی رسیدم که هیچ تحصیلی هم نداشت و حتی قرآن هم از روی ترجمه اش می خواند این عارف بزرگ چنان با زبان محلی با خدای خود زلال و پاک صحبت می کرد و چنان به درجه ای از عرفان رسیده بود که انسان به توحیدش غبطه می خورد. اگر انسان با خودش صادق باشد و بخواهد مسیر را درست طی کند خداوند به او کمک خواهد کرد و به مراحل خواهد رسید و بعد پیچیدگی هایی وجود دارد که در این زمان است که به استاد نیاز دارد ولی استاد عرفان باید عارف مجتهد باشد اما استاد عارف اگر شاگردی اهل باشد خودش او را پیدا خواهد کرد.

این استاد فلسفه اسلامی با معرفی کتاب مقالات محمد شجاعی به توضیح کوتاهی از مراحل عرفان پرداخت و گفت: اولین منزل عرفان یقظه است و این به آن معناست که انسان باید بیدار شود و بداند به جز این دنیا، دنیای دیگری هم وجود دارد یعنی از غفلت بیدار شده و بداند دل بستن به سیاست و ثروت و علم انسان را غافل خواهد کرد. مرحله دوم عرفان توبه است و توبه به معنای پاک کردن خود از آلودگی هاست، منزل بعدی طلب است و طلب یعنی این که از خداوند فضائل را طلب کنیم که یکی از مهم ترین فضائل که به انسان عارف داده می شود احسانی است که عین ذات عارف می شود و مرحله چهارم عرفان مراقبت از فضائلی است که خداوند عنايت کرده است.

خسروپناه با اشاره به این مطلب که عرفان دو جمله خدا کیست و انسان کیست می باشد تصریح کرد: بسیاری عرفان را در طی الارض و سیر و سلوک می دانند اما عرفان در همین زندگی روزمره است زیرا عرفان رعایت حق الناس و حق الله و همچنین پیداکردن ضعف های رفتاری مان می باشد. عرض کرد یا رسول الله چه کنم تا از دنیا رفتم اهل بهشت شوم پیامبر فرمود پیشانی پدر و پای مادرت را بپرس پرسید اگر از دنیا رفته باشند چه کنم؟ فرمود قبرشان را ببوس بنابراین اگر جوانی دنبال عرفان باشد باید از او پرسید که تا چه اندازه به پدر و مادرش احترام می گذارد. ساده ترین راه برای رسیدن به قرب الی الله شهادت و پس از آن، بهترین راه اخلاص است.